

[Alvilda Larsen.]

den motivering, at forholdene i disse huse i mange tilfælde er blevet så spændt? Er det udvalgets praktiske formulering af det ærede medlem hr. Elgaards store armsving på grundejermødet i Helsingør for ikke så lang tid siden, hvor det ærede medlem talte om, at han ville have luft i huset helt op til skorstenen. Meget kunne tyde på, at det ærede medlem hr. Elgaard i hvert fald har vist regeringspartiet, hvor skabet skal stå.

Med hensyn til de ændringer vedrørende tjenesteboliger, der her foreslås, har mit parti hidtil, dog med nogen betænkelighed, set med velvilje på den fortrinsstilling, som man ved den gældende boliganvisning har ydet tjenestemænd, der som følge af forflyttelse må søge ny lejlighed. Disse regler er nu optaget i ændringsforslagets § 9, stk. 5. Ændringen i § 9, stk. 6, finder vi imidlertid er for vidtgående, fordi vi er imod den tanke, at et bestemt befolkningsudsnit skal kunne gå forud for alle andre boligsøgende. Undtagelser eksisterer i et vist omfang efter den nugældende lov, men vi ønsker ikke at medvirke til den væsentlige udvidelse heraf, som ændringen i stk. 6 betyder.

Den ændrede og mildnede affattelse af bestemmelsen i ændringsforslagets § 29 er vi ligeledes imod af den grund, at vi fandt den højtærede boligministers affattelse temmelig betydningsløs i henseende til at skaffe denne kategori af lejligheder på markedet som beboelseslejligheder, når der kun var tale om, at det kunne ske ved ledighed. Den nu foreslåede yderligere indskrænkning gør efter min mening hele bestemmelsen illusorisk og værdiløs.

Jeg beklager iøvrigt hele den tendens, der behersker det foreliggende ændringsforslag fra udvalget. Forslaget er åbenbart resultatet af den stemningspsykose, der er startet i borgerlige kredse, og som går ud på, at restriktioner skal afskaffes, blot fordi de går under navnet restriktioner, uanset deres værdi og deres fortsatte saglige nødvendighed og betydning for lovgivningen som et instrument til at gøre sig til herre over boligsituationen. Nu svækker man de samfundsmæssige hensyn, der ligger til grund for boliganvisningsloven, nemlig hensynet til under den herskende bolignød at tilvejebringe en rimelig fordeling af ledigblevne lejligheder.

Da man vedtog den oprindelige boliganvisningslov, tog man det videst mulige hensyn til udlejernes ønsker og indførte bestemmelsen om en indstillingsret for grund-

ejereren. Nu har vi i stor udstrækning gjort anvisningsudvalgenes virksomhed illusorisk, idet udvalgene efter at have ekspederet udlejerens indstilling vedrørende de ledige lejligheder ikke har lejligheder tilbage til at anvise de mange øvrige boligsøgende familier, som står opført i kartotekerne. Af den grund fremsatte jeg den 25. november 1948 her i tinget et forslag til ændring af boliganvisningsloven, hvorefter grundejernes indstillingsret bortfaldt og boliganvisningsudvalgene tillagdes kompetence til på egen hånd at disponere over ledigblevne lejligheder alene ud fra samfundsmæssige motiver. Da der fremdeles er et meget stærkt og ingenlunde aftagende behov for boliger til familier med og uden børn, finder vi det forkasteligt at opretholde bestemmelser, der hindrer en effektiv boliganvisning. Dette forslag var til første behandling samtidig med ministerens lejevlovsforslag den 12. januar, og det blev henvist til det udvalg, hvis betænkning vi behandler i dag. Jeg har forgæves søgt i betænkningen for at finde stillingtagen til dette forslag fra udvalgets side.

Udvalgets affattelse kan vi imidlertid ikke godkende, selv om der er enkeltheder i forslaget, væsentligt gentagelser af den gældende lov, som vi kan gå ind for, men for at spare det høje ting for krav om delt afstemning skal jeg ikke modsætte mig, at udvalgets ændringsforslag sættes til afstemning under eet.

Mit partis stilling vil så være den, at vi vil stemme mod forslaget ved anden behandling, fordi det efter vor opfattelse betyder en væsentlig forringelse af den nuværende boliganvisningslov, men vi vil stemme for lovforslaget ved den endelige vedtagelse ved tredje behandling, da vi jo ellers ville stå uden boliganvisningsregler. På baggrund af disse bemærkninger er der vel heller ikke andet for os at gøre end at gå ind for en forlængelse af lov om leje.

Boye Meyer: Jeg skal på mit partis vegne anbefale at stemme for forslaget, idet også jeg kan udtale min tilfredshed med de nye bestemmelser om, at Storkøbenhavn, herunder foruden København, Frederiksberg og Gentofte også Lyngby-Tårnby, Søllerød, Gladsaxe, Herlev, Rødovre, Hvidovre og Tårnby kommuner, fremtidig betragtes som eet område, således at de krav om bopæl af en vis varighed i kommunen, som boliganvisningsudvalget måtte stille, nu anses for opfyldt, når blot den lejlighedssøgende har haft bopæl i et tilsvarende tidsrum i en eller flere af de nævnte kommuner. Den hidtidige